

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Må jeg spørge hr. Jørgen Estrup, om det ikke er et problem, at politiet har planer om at inddrage 29 lejligheder her i København, og er det ikke rettidigt omhu, som nogen siger, her og nu at sige, at det vil vi have stoppet?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror, at hr. Frank Aaen vil få svært ved at påvise, at dette vil medføre boligsociale problemer i København og en belastning for kommunen. Jeg vil gerne spørge hr. Frank Aaen, om han ved, hvor mange udlejningsboliger der er i København.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nej, det ved jeg ikke. Men jeg ved, at der er mange hundrede for få, og derfor skal man ikke nedlægge nogen, og man skal i hvert fald ikke nedlægge dem uden at spørge kommunen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jamen det er jo desværre sket i en del år. Skulle vi så ikke hellere gå den anden vej? Er det, hr. Frank Aaen beder om, at vi nu starter med at nedlægge centraladministrationen?

Kim Behnke (FP):

I virkeligheden kunne dette spørgsmål vel have været klaret ved et samråd i Boligudvalget, for jeg forstod på den ordveksling, der var mellem Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen, og boligministeren, at de sådan set har fået afhandlet det, de havde brug for: Enhedslisten ville godt have et tilsagn om, at boligministeren går ind og undersøger sagen. Det har Enhedslisten fået. Enhedslisten ville godt have et tilsagn om, at der ikke nedlægges boliger, mens undersøgelsen pågår. Det tilsagn har Enhedslisten også fået. Og hvad skal vi andre så ud over at kigge på et forslag, hvor Enhedslisten selv indrømmer, de ikke ved, om der er et problem?

Enhedslisten hævder, at Justitsministeriet har planer om at bemægtige sig 29 store boliger i området. Boligministeren henviser til, at man fra politiets side har redegjort for, hvordan det hænger sammen. Jeg kender ikke den pågældende sag og skal derfor ikke indgå i en egent-

lig diskussion om den, men henholde mig til det principielle.

Det principielle er selvfølgelig spørgsmålet om statens rolle i forhold til almindelige private boliger. Der synes vi egentlig, at forslaget er for svagt, fordi Københavns Kommune jo også har nogle interesser at pleje, og det er ikke altid nødvendigvis de samme interesser, som de lejere, der bor rundt omkring, har i at kunne fortsætte med at bebo deres lejemål. Derfor skulle forslaget efter min mening gå ud på, at staten ikke skal have mulighed for – hverken i København eller andre steder – at gå ind og nedlægge boliger med det argument, at staten har brug for en central placering.

Jeg har siddet i Folketingets Finansudvalg i over 10 år og har fulgt alle de sager, der har været, når staten argumenterer for vigtigheden af, at man får centraladministrationen placeret helst så klos op ad Folketinget som muligt, og hvis man ikke kan det, så helst på så attraktive beliggenheder i Københavns Kommune som overhovedet muligt. Dette er altså med til at gøre, at vi får en spøgelsesby med offentlige kontorer, der kun er åbne fra 9 til 16, og derefter er det tomme kontorbygninger, der står og giver en spøgelsesby. Det synes vi ikke er en hensigtsmæssig udvikling af Københavns centrale del eller for den sags skyld andre byers centrale dele, og vi har derfor den opfattelse, at langt større dele af centraladministrationen kunne ligge andre steder, og med moderne informationsteknologi er det intet problem ud over almindelig prestige og snobberi.

Under daværende boligminister fra Kristeligt Folkeparti, hr. Kofod-Svendsen, blev der igangsat et arbejde med henblik på at udflytte offentlige centrale kontorer til andre dele af landet, bl.a. også fordi det er markant billigere at etablere sig eller renovere bygninger andre steder i landet, som man efterfølgende skal bruge. Men der skete jo ikke meget. Det eneste, man fik gjort, var at flytte den daværende offentlige postgiro til Høje-Taastrup og den slags ting, længere nåede man ikke i det arbejde.

Derfor er det stadig væk vores opfattelse, at Københavns Kommune ikke skal bære belastningen ved at afgive egentlige lejemål – hverken private boliger eller private erhvervslejemål – fordi staten har et behov. Hvis man endelig i Boligministeriet har lange lister og ønsker, kan man jo henvende sig til Ejendomsselskabet Thor, som jeg forstår har problemer med at få afhændet nogle af de ejendomme, de i øjeblik-